

VAN ASSISEN TOT VRIJSPRAAK

JUSTITIE IN 15 VERHALEN
EN 60 VRAGEN

CAROLINE VAN DEN BERGHE & HELEN GOEDGEBEUR

VAN ASSISEN TOT VRIJSPRAAK

JUSTITIE IN 15 VERHALEN
EN 60 VRAGEN

P E L C K M A N S

INHOUD

Voorwoord 9

1. HET ONDERZOEK: DE BOER VAN WAARDAMME 15

1. Hoe start een moordonderzoek? 20
2. Wat is de rol van de onderzoeksrechter? 21
3. Wie of wat is het openbaar ministerie? 22
4. Waarover beslist de raadkamer? 24
5. Wat is de kamer van inbeschuldigingstelling? 25

2. DE SPOREN EN BEWIJZEN: DE MYSTERIEUZE VERDWIJNING VAN ANNIE DE POORTERE 27

6. CSI in Vlaanderen: wie is wie? 34
7. Wat rest er nog van een lijk dat lange tijd onder de grond ligt? 37
8. Kan je nog DNA terugvinden in botresten? 39
9. Kan je op botresten zien hoe iemand om het leven is gekomen? 40
10. Geen bewijs, geen straf? 41
11. Waarom kan een cold case verjaren? 42

3. HET VERHOOR VAN DE VERDACHTE: DE MOORD OP BRITTA CLOETENS 45

12. Kan een proces worden overgedaan wanneer nieuwe elementen opduiken? 56
13. Hoe wordt een verdachte verhoord? 58
14. Mag de politie een leugendetector gebruiken? 59
15. Kan de politie iemand verhoren onder hypnose? 62
16. Wat is het cognitieve interview? 63

4. HET SLACHTOFFER: NATHALIE GEIJSBREGTS 67

17. Waar kunnen slachtoffers terecht? 72
18. Kunnen nabestaanden een schadevergoeding krijgen als de dader geen geld heeft? 74
19. Wat als iemand al jaren verdwenen is? 75
20. Hoe moeten slachtoffers omgaan met de media? 77

5. HET ASSISENPROCES: DE TERREURAANSLAGEN IN ONS LAND 79

21. Kan ik opgeroepen worden om in een volksjury te zetelen? 87
22. Krijg ik als jurylid iets betaald? 90
23. Mag ik als jurylid tijdens het assisenproces met buitenstaanders over de zaak praten? 90
24. Mogen juryleden tijdens het proces vragen stellen aan de beschuldigde of aan de getuigen? 91
25. Waarover moet een jurylid beslissen? 92
26. Worden juryleden na een assisenproces nog begeleid? 93

6. DE ADVOCAAT: HET DRUGSPROCES KRIVA ROCHEM 97

27. Wat is een wrakingsverzoek en hoe uitzonderlijk is het nog? 106
28. Wat kost een advocaat? 107
29. Waarom zien we vaak dezelfde advocaten in zaken waar veel media-aandacht voor is? 109
30. Mogen advocaten liegen? 110
31. Kan een crimineel een straf afkopen? 111

7. DE STRAF: HET PROCES VAN SVEN PICHAL 113

32. Hoe worden de jonge slachtoffers in dit soort zedendossiers geïdentificeerd? 117
33. Welke hoofdstraffen kan een dader krijgen? 118
34. Wat als je een straf krijgt onder probatieopschorting of -uitstel? 120
35. Wat zijn verzachtende en verzwarende omstandigheden? 121
36. Hoe bepaalt een rechter de straf, en straft de ene dus strenger dan de andere? 122

8. DE VRIJSPRAAK: DE ZAAK VAN WISKE 125

37. Wat is onweerstaanbare dwang? 129
38. Wat is het verschil met ontoerekeningsvatbaarheid? 129
39. Wie komt er terecht in een forensisch psychiatrisch centrum (FPC)? 130

9. DE GEVANGENIS: CEL 1311 133

40. Hoeveel gevangenen zijn er in ons land? 141
41. Hoe zit het met de overbevolking in onze gevangenen? 142
42. Kan de koning gratie geven aan gevangenen? 144

10. DE STRAFUITVOERING: FREDDY HORION 147

- 43. Hoelang is levenslang? 155
- 44. Wat is de taak van de strafuitvoeringsrechtbank? 157
- 45. Wat betekent terbeschikkingstelling (TBS)? 159
- 46. Wat als iemand vrijkomt onder elektronisch toezicht? 160
- 47. Worden slachtoffers gehoord als een dader zou kunnen vrijkomen? 162

11. DE MINDERJARIGE: DE MOORD OP INGRID VAN REGENMORTEL 165

- 48. Wanneer wordt een minderjarige uit handen gegeven? 171
- 49. Kan je als minderjarige veroordeeld worden? 172

12. DE GOLD CASE: DE ZAAK-INGRID CAECKAERT 175

- 50. Wat is een DNA-databank? 178
- 51. Wat is er mogelijk dankzij de nieuwe DNA-wetgeving? 179
- 52. Wat is er zo nieuw aan de nieuwste DNA-technieken? 180
- 53. Wat is 'Operatie Kerkhof' van de Cel Vermiste Personen? 182

13. HET VERKEER: JASPER VAN DELSEN 185

- 54. Wat is het nieuwe misdrijf 'doding in het verkeer'? 190
- 55. Hoeveel is het leven van een kind waard? 191

14. DE ROL VAN DE MEDIA: SANDA DIA 195

- 56. Welke namen noemen we in de pers? 202
- 57. Doen we in België aan trial by media? 204
- 58. Hoe communiceert justitie met de media? 207
- 59. Bestaat er zoiets als het recht om vergeten te worden? 208

15. DE FOUT: JULIE VAN ESPEN 211

- 60. Hoe kan het beter? 214

Dankwoord 217

Nummers en instanties: waar kan je terecht? 219

Geraadpleegde websites en boeken 221

VOORWOORD

‘De journalist bericht waarheidsgetrouw. Dit vloeit voort uit het recht van het publiek om de waarheid te kennen’, aldus de Code van de Raad voor de Journalistiek.

Onze maatschappij is de laatste jaren totaal gemediatiseerd; ook justitie ontsnapt niet aan deze onomkeerbare evolutie, vooral het strafrecht niet. De mens is immers steeds gebiologeerd geweest door misdaad en misdadiger.

We worden om de oren geslagen met programma's over *topadvocaten* en *topmagistraten*, we volgen de politie bij hun dagelijks werk, we krijgen een inkijk in de rechtbank, zien op televisie advocaten pleiten, rechters recht spreken. Journalisten staan geposteerd op de trappen van het gerechtshof, omringd door fotografen en camera's, wachtend op de advocaat en zijn cliënt, als waren het filmsterren, hopend op een goede quote of een leuke foto. Processen worden zelfs live gevolgd via blogs, zodat de lezer niets moet missen van het gebeuren in de zittingszaal.

Op zich is er niets verkeerd aan media-aandacht voor justitie, zolang de burger door het bos de bomen nog kan zien, zolang de clickbaits en de sensatie het niet halen op de realiteit en de kwaliteit, zolang de journalist *waarheidsgetrouw* bericht, zoals diens Code het voorschrijft.

Maar de media zijn al lang niet meer beperkt tot de krant, het tijdschrift en de televisie. De sociale media regeren vandaag: 60% van de Vlamingen gebruikt wekelijks sociale media als bron van nieuwsconsumptie, bij de jongeren is dat zelfs 70%. Hierbij scrolt men niet alleen naar de klassieke nieuwssites, maar zoekt men vaker ook het nieuws op sociale platforms zoals TikTok of X. De influencer als journalist zonder Code...

Tot welke excessen dit al geleid heeft, behoeft geen verdere uitleg.

In een wereld van desinformatie is de rol van de *echte* journalist dan ook des te belangrijker. Het is immers diens plicht om het publiek correct te informeren, en niet mee te surfen op de waan van de dag, waarbij de nieuwswaarde wordt bepaald door de populaire mening van lezer of kijker en men zich laat verleiden tot een *trial by media* van de onsympathieke verdachte.

De echte journalist is zich ook bewust van de impact van berichtgeving, die vernietigend kan zijn voor een mens, nog voor een rechter zich heeft uitgesproken. Terecht zeggen Caroline Van den Berghe en Helen Goedgebeur dat zij steeds opnieuw moeten stilstaan bij de vraag wat wel en wat niet te brengen, en dat siert hen. De gerechtsjournalist is immers al lang niet meer uitsluitend de verslaggever van een proces.

Gerechtelijke onderzoeken duren lang en ook in dat stadium wil men al kunnen informeren. Maar op dat ogenblik stoot men op het geheim van het onderzoek en het vermoeden van onschuld. Het dan in evenwicht houden van de nood aan objectieve en transparante berichtgeving tegenover het respect voor de vertrouwelijkheid, de privacy en de onschuld tot het tegendeel is bewezen, is een noodzakelijke oefening in een rechtsstaat.

Hoewel de relatie tussen justitie en media dus erg broos is, toch moeten ze samenleven.

Justitie heeft ondertussen veel bijgeleerd over communicatie. Sinds de zaak-Dutroux is de brede bevolking veel geïnteresseerder maar ook kritischer geworden en kan men zich niet meer blijven opsluiten in de spreekwoordelijke ivoren toren. Geen of slechte communicatie leidt tot onbegrip en tot misverstanden, en dit kan ernstige gevolgen hebben in deze pijlsnelle tijden. Ondertussen zijn er persverantwoordelijken van politie, van parket, en nu ook van de hoven en rechtbanken, om uitleg te geven bij een incident, een aanhouding, een vonnis of een arrest.

Toch is er nog een behoorlijke weg af te leggen om deze communicatie nog vollediger, sneller en begrijpelijker te maken. Een gezonde samenwerking met de gerechtsjournalisten, met wederzijds respect voor de individuele bekommernissen, kan hier zeker toe bijdragen.

De twee auteurs van dit boek zijn gerechtsjournalisten van het eerste uur. Pur sang. Zonder franjes. Zij zijn al vele jaren justitie-expert bij de VRT, en doen wat ze moeten doen: objectief verslaggeven, met respect voor de waarheid, met controle van hun bronnen. Zij zijn geen *justitiepaparazzi*. Zij zijn het soort professionals die justitie en bij uitbreiding onze maatschappij nodig heeft.

In dit boek geven ze een eerlijke inkijk in hun beleving van de gerechtelijke dossiers die zij hebben gevolgd maar die ook onze maatschappij beroerd hebben, zoals de moord op Britta Cloetens, het terreurproces met Salah Abdeslam, het dossier-Reuzegom, de zaak-Julie Van Espen, tot het proces van hun eigen collega Sven Pichal.

Maar tegelijk nemen ze je mee in alle fases van de strafrechtelijke procedure, vanaf het misdrijf tot de strafuitvoering. Aan de hand van deze processen wordt haarfijn uitgelegd hoe ons justitieel apparaat werkt, zonder ingewikkelde termen, begrijpelijk en overzichtelijk.

Zij geven een antwoord op de vragen die menig burger zich waarschijnlijk al gesteld heeft: wat doet nu een onderzoeksrechter precies, hoe werkt een leugendetector, worden straffen nu wel of niet uitgevoerd...

Dit boek zal de lezer toelaten door het bos van het strafrecht de bomen te zien, en toekomstige verslaggeving nog beter te begrijpen.

John Maes
Advocaat

JUSTITIE IN 15 VERHALEN EN 60 VRAGEN

DE ZUSJES UIT WAARDAMME

1. HET ONDERZOEK: DE BOER VAN WAARDAMME

Vrienden en familie vragen ons weleens of het soms niet zwaar valt om verslag uit te brengen van moordzaken, zedenfeiten of schietpartijen. We moeten toch telkens naar de *crime scene*. Alle chaos ter plaatse, de miserie, het vele verdriet; weegt dat dan niet op ons? Of de confrontatie met de nabestaanden van slachtoffers, snijdt dat niet te diep? Maar het eerlijke antwoord is dat we vaak heel nuchter met die situaties omgaan. Bijna automatisch doen we ons werk, met enige schroom toegegeven. We hebben een deadline, een focus, en amper tijd om een verhaal in ons hoofd te laten kruipen. Al is er in de herfst van 2022 een dubbele moordzaak die ons meer bekruipt dan anders.

Het is dan een bewolkte, regenachtige dag midden november. We moeten naar Waardamme, een deelgemeente van Oostkamp in West-Vlaanderen. Een landbouwersdorp dat er die dag bijna clichématig mistroostig bij ligt. We parkeren met een resem journalisten in de berm vlak bij een hoeve waar een landbouwer van 46 woont. De federale gerechtelijke politie is daar op dat moment volop bezig met een sporenonderzoek. Ze zijn er opniéúw aan het werk, nadat de hulpdiensten de avond ervoor al massaal ter plaatse waren gekomen. Die hadden namelijk een uitzonderlijk alarmerende oproep binnengekregen van de vroegere vrouw van de landbouwer. Haar ex-man had in een telefoongesprek met haar een gruwelijke aankondiging gedaan over hun twee dochters. Dat was rond 18.00 uur. 'Ik ga zelfmoord plegen met de kinderen erbij', zo klonk het aan de lijn. De meisjes verbleven die woensdagnamiddag bij hun vader, een aardappelteler. De vrouw heeft zonder aarzeling haar ouders en haar advocaat gebeld, daarna is de politie verwittigd.

Dat het die avond opmerkelijk stil en rustig was gebleven op de hoeve, was ook een buurman opgevallen die we kort kunnen spreken. Hij vertelt ons hoe hij de meisjes in de vooravond normaal weleens binnen of buiten op de boerderij ziet spelen. Maar gisteren zag hij helemaal niets meer van beweging. 'Ik let er soms op dat het licht brandt en de televisie speelt, maar gisteravond was er niets te zien. Geen licht. Dat is hartverscheurend. Je begrijpt niet dat zoiets in onze buurt kan gebeuren.' Hoe vaak zouden we die zin al niet gehoord hebben?

En het blijkt inderdaad geen toeval. Want wanneer de politiepatrouille die avond ervoor aankomt, treffen ze er het verschrikkelijke drama aan. De agenten dringen meteen de woning binnen en moeten vaststellen dat de horror die de vader had beschreven aan de telefoon met zijn ex, de intrieste waarheid blijkt te zijn. Ze stoten op de levenloze lichamen van de twee kinderen. Twee zussen van amper 5 en 8 jaar oud. De twee zijn door verstikking om het leven gebracht. Uit de autopsie blijkt dat de boer zijn twee dochters al vijf uur voor het telefoongesprek met zijn ex-vrouw had vermoord. Hij had ze dus al om het leven gebracht voor hij belde met de dreiging.

Wanneer de hulpdiensten arriveren, is de vader zelf spoorloos. De politie start meteen een zoektocht, het is dan al 20.00 uur. Lang moeten ze echter niet zoeken. Nog diezelfde avond kunnen ze de boer vatten. De nummerplaat van zijn wagen wordt opgemerkt door de ANPR-wegcamera's. Na een achtervolging door de politie veroorzaakt de man een auto-ongeval op de autosnelweg. Hij wordt meteen opgepakt. Dat de man, zoals hij zelf beweerd had, zelfmoord ging plegen, is iets waar hij nadien duidelijk op teruggekomen is.

De dood van de twee zussen raakt niet enkel familie en vrienden erg diep, maar de hele gemeente. Niet het minst de lagere school van de meisjes. De twee zaten in de derde kleuterklas en het derde leerjaar. Een dag na het drama richtten de directieleden en leerkrachten een rouwklas in om alle leerlingen te begeleiden in hun rouwproces. Met poppetjes om hun gevoelens uit te drukken. 'Het waren zulke flinke, lieve, behulpzame meisjes', klinkt het in de school. 'Enorm creatief.' En dus hangen in de klas vier macramébandjes die de meisjes de dag ervoor nog in elkaar hebben geknutseld. Pijnlijk en pakkend om te zien, ook voor ons.

Wat bezielt een vader om zijn twee kinderen om het leven te brengen? Vrij snel wordt in de kranten gespeculeerd over de mogelijke motieven van de man. Hij en zijn ex-vrouw gingen enkele maanden eerder uiteen en sindsdien verhuisde zij naar een andere plek. Ze woonde de avond van de feiten dus niet meer in de boerderij. De twee hadden al een hele tijd problemen binnen hun relatie, met vaak hooglopende ruzies en discussies. Voor haar was de maat tijdens de laatste zomer vol, de zomer van 2022. Zo'n drie maanden voor de moord op hun kinderen had hij haar fysiek mishandeld. Het was de druppel; ze wou scheiden van haar man.

Die echtscheidingsprocedure startte ze meteen op en het papierwerk was dan ook volop aan de gang. Hij vreesde zijn boerderij te verliezen, want de aardappelhoeve betekende alles voor hem. De aardappelboer wou het niet zien gebeuren, en dus was hij na haar vertrek uit op wraak. Het begin van een nog steeds voortdurende nachtmerrie voor de moeder.

Enkele dagen na de feiten ontvangt de familie van de vrouw een brief die de man kort na de moorden nog snel op de post had gedaan. Een brief gericht aan zijn ex-schoonvader. Daarin onthult hij zijn motief: 'Jij hebt alles afgepakt en kapotgemaakt. Ik heb de kinderen meegenomen uit wraak.'

Wanneer haar advocaat Kristiaan Vandenbussche met de media spreekt, vertelt hij hoe hij zelf amper kan geloven hoe moedig en krachtig de vrouw tot op vandaag is. 'Ze zit thuis met de as van haar kinderen op de livingkast. Voor haar is het elke dag een gevecht om verder te doen. Ik sta versteld van haar strijdvaardigheid.'

***“Jij hebt alles afgepakt
en kapotgemaakt.
Ik heb de kinderen
meegenomen uit wraak.”***

Die strijdvaardigheid blijkt ook in de rechtbank. Want vrij snel na de moord op zijn dochters wordt de man doorverwezen naar de correctionele rechtbank. Niet voor de moorden, wel om zich te verantwoorden voor het partnergeweld op zijn ex-vrouw. Het geweld dat hij op haar pleegde in die laatste zomer. Ook zij zelf komt naar de zitting om er te getuigen en er de confrontatie aan te gaan met haar vroegere partner. In die kleine rechtszaal zit ze vooraan, op amper enkele meters van de moordenaar van haar twee dochters. Met een zelfgeschreven brief in haar handen legt ze uit hoe ze lange tijd heeft afgezien van zijn bruutheid. 'Tijdens onze relatie is er veel geweld geweest, vooral psychisch geweld', leest ze voor. Tot ze dus enkele maanden voor de misselijkmakende moord op haar kinderen ook fysiek mishandeld werd door haar toenmalige man. Geslagen en verwond. De man wordt ervoor veroordeeld. Hij krijgt van de rechter vier maanden cel met uitstel en een boete van 800 euro, ook met uitstel.

Maar het blijft niet bij dat ene proces. Er volgt nog een tweede strafproces. Nog altijd niet over de moorden, maar over hoe hij zijn ex ook vanuit de gevangenis is blijven belagen en stalken. Want na alle gezinsterreur kon hij haar zelfs vanuit zijn cel niet met rust laten. Dat deed hij via verschillende brieven, maar ook via de telefoon. Hij belde haar in totaal zeven keer ongevraagd op. In de brieven stond onder andere te lezen dat hij de schuld voor de dood van de kinderen bij haar legt. Pure stalking, klinkt het in de rechtbank. Al ziet hij dat zelf anders. Volgens hem ging het in de brieven om de afhandeling van de echtscheiding en de verdeling van de landbouwmachines. En, voegt hij eraan toe, dat hij haar zeven keer heeft opgebeld om sorry te zeggen. Klopt niet, zegt de verdediging van zijn ex-vrouw. Hij belde soms dertig seconden lang zonder ook maar iets te zeggen. Het ging zelfs zo ver dat hij aan een medege-detineerde vroeg om haar op te bellen. 'Ben jij nog steeds single?' vroeg die dan. Voor die aanhoudende stalking krijgt de man nog eens acht maanden cel.

Maar het proces dat voor de moeder echt telt, is vanzelfsprekend het assisenproces in Brugge, waar hij zich niet enkel moet verantwoorden voor de dubbele moord op zijn kinderen, maar ook voor de moordpoging op zijn ex-vrouw.

Want tijdens het sporenonderzoek is gebleken dat de landbouwer opzettelijk geknoeid heeft met de kabels in de elektriciteitskast. Terwijl de woning van de boerderij volledig donker was gemaakt, heeft hij de doorgesneden elektriciteitskabel onder stroom gezet om zo zijn ex-vrouw te kunnen elektrocuteren, wanneer die na zijn onrustwekkende telefoontje in alle paniek de hoeve zou binnenlopen. Gelukkig is ze niet impulsief de hoeve binnengestormd, maar heeft ze vooraf eerst de politie verwittigd.

I. HOE START EEN MOORDONDERZOEK?

Wanneer een lichaam ontdekt wordt, komt een heel onderzoeksteam op gang. De politie, het parket, de onderzoeksrechter, het gerechtelijk lab van de politie, de wetsdokter en mogelijk ook andere deskundigen, zoals een wapendeskundige bij een schietincident. De bedoeling is dat het team tijdens een zogenoemde ‘afstapping’ zo nauwgezet mogelijk probeert te achterhalen wat zich zou kunnen hebben afgespeeld op de plaats van de feiten.

Wanneer wij als journalisten ter plaatse komen bij een spraakmakend moorddossier, zijn deze experts al lang gearriveerd. Zo ook in Waardamme, waar we als pers op een verre afstand worden gehouden. De plaats delict is er rondom afgespannen met linten. Dat is nogal vanzelfsprekend – niet enkel om te vermijden dat we de plek betreden, maar ook om alle sporen veilig te stellen (hierover meer in het volgende hoofdstuk over de sporen).

In eerste instantie heeft het parket de leiding van dit onderzoek, maar vaak moet er bij moordzaken nog veel meer onderzoek gebeuren. Daarom zal het parket bijna altijd een onderzoeksrechter vorderen, die ook ter plaatse komt voor de afstapping. Hij of zij neemt dan de leiding over het onderzoek over. Men spreekt vanaf dat moment niet meer van een opsporingsonderzoek (waar het parket de leiding over heeft), wel van een gerechtelijk onderzoek. En dat is een cruciaal verschil. Want wanneer er sprake is van een gerechtelijk onderzoek, en dus een onderzoeksrechter aan zet is, zijn er zoveel meer onderzoeksmogelijkheden.

2. WAT IS DE ROL VAN DE ONDERZOEKSRECHTER?

De taak van de onderzoeksrechter bestaat erin om samen met het speurdersteam de waarheid te achterhalen. Wat heeft zich voor, tijdens en na de feiten afgespeeld?

Die onderzoeksrechter is onpartijdig en oordeelt niet over schuld of onschuld. Hij of zij werkt zowel à charge als à décharge. De onderzoeksrechter moet met andere woorden niet enkel op zoek naar wat in het nadeel speelt van de verdachte, maar ook naar wat in zijn of haar voordeel speelt. Om dat te kunnen doen, heeft de onderzoeksrechter veel mogelijkheden (veel meer dan het parket).

Een onderzoeksrechter kan bijvoorbeeld beslissen om een 'tapmaatregel' op te starten. De politie krijgt dan de opdracht om telefoongesprekken af te luisteren van een of meer verdachten. Een onderzoeksrechter kan ook een huiszoeking bevelen, waarna de politie woningen of werkplekken kan

doorzoeken en computers of telefoons in beslag kan nemen. Bij dat gerechtelijk onderzoek mag de onderzoeksrechter ook verdachten aanhouden.

De politie die de opdrachten krijgt van de onderzoeksrechter maakt van alles wat ze doet processen-verbaal of pv's op. Die komen allemaal in het moorddossier terecht. Wanneer het onderzoek is afgerond, maakt de onderzoeksrechter het dossier weer over aan het openbaar ministerie.

3. WIE OF WAT IS HET OPENBAAR MINISTERIE?

Het parket. De openbare aanklager. De procureur. Er zijn heel wat synoniemen die we dagelijks in onze verslaggeving gebruiken wanneer we het hebben over 'het openbaar ministerie'.

Het is een verzamelnaam voor magistraten die onder meer misdrijven moeten opsporen en verdachten vervolgen. Als er in de loop van het onderzoek voor het parket voldoende 'bezwaren' zijn, zal het daarna vragen om de verdachten te vervolgen voor de rechter. In het geval van moord, voor het hof van assisen. Als er een rechtszaak komt, moet het openbaar ministerie op het proces de bewijslast leveren. Dat betekent dat de parketmagistraat aan de rechter moet uitleggen welke elementen in de richting van de beklaagden wijzen. Het parket moet op het proces niet alleen de schuld van de beklaagden of beschuldigen bewijzen, maar zal ook een straf vorderen. Dat gebeurt in het zogenoemde 'requisitoir'.

Het openbaar ministerie is net als een slachtoffer en de beklaagde of beschuldigde een partij op het proces. Daar vertegenwoordigt het openbaar